

Antysemity i psychoanaliza

Jak Löwenstein nazywa antysemityzm społeczną chorobą psychiczną, Simmel E mówi o "masowej psychozie". Rolf Pohl porusza tę kwestię przed migdałem po Simmelu i zajmuje się związkiem pomiędzy indywidualną patologią a zbiorowymi złudzeniami.

Antysemity i ich zachowanie

Poprzez postawę antysemicką można było zrozumieć, że jest to choroba psychiczna. Antysemici są nie tylko wrogo nastawieni, ale także dopuszczają się aktów przemocy w brutalny sposób. Ta wrogość wynika pierwotnie ze specyficznego, antyspołecznego i osobistego strachu. Następnie antysemici mogą być opisani jako urojeni, paranoiczni bohaterowie poprzez swoją irracjonalność. Poprzez krytyczne teorie i psychoanalizę analitycznej psychologii społecznej można zauważyć, że wpływ projekcji i identyfikacji na powstawanie antysemickich obrazów wroga został zbadany. Inna sekcja dotyczy percepcji tych projekcyjnych obrazów wroga. W ten sposób zainicjowano dyskusję. Wyniki tej dyskusji są ukrywane, błędnie oceniane lub ignorowane. Można powiedzieć, że katastrofa jest znormalizowana i mówi za zbiorowe złudzenie.

Wiedza ogólna niemalże obejmuje teraz świadomość, że antysemici, podobnie jak wszystkie inne formy uprzedzeń i stereotypów, mają związek z projekcjami. Można zadać pytanie: Jak funkcjonuje proces projekcji w mechanizmach obrony psychologicznej? Jakie powody są wyświetlane na kogo i w jaki sposób? W psychoanalizie Adorno rozumie termin projekcja jako patologiczną operację psychologiczną.

Zakłócenie percepcji

W konspiracyjnej manii antysemitów stoi przede wszystkim transformacja strachu, jest to uczucie nienawiści. Niszczące procesy prowadzą do utraty rzeczywistości, nieświadomych fantazji i wpływają na fałszowanie percepcji. To fałszywe postrzeganie prowadzi przede wszystkim do zjednoczenia ufortyfikowanej wspólnoty etnicznej, a tym samym do zbiorowego dostosowania. Ten kolektyw przejmuje organizację percepcji i dzieli świat na dobro i zło, przyjaciela i wroga.

Narodowosocjalistyczne Volksgemeinschaft rozróżnia pomiędzy nierównością pomiędzy wizerunkiem Żyda a wizerunkiem Niemca, przy czym nacisk kładzie się na odmiennosc Żydów. Z tego powodu szczególnie ważna jest polityczna kontrola percepcji. Dzięki takiemu postrzeganiu masy połączyłyby się z ideą narodowego socjalizmu. Znalaziono zatem pretekst do prowadzenia wojny z ludzkością, która przerodziła się w masową eksterminację Żydów. Postać Żydów została przedstawiona jako brzydka, groźna, obca, arogancka i podejrzliwa, aby zmniejszyć obrzydzenie i nienawiść. W ten sposób powstał potencjał nienawiści, który wyjaśnia okrucieństwo sięgające aż do chęci zniszczenia. Stan ten został przetworzony przez zbiorowe wybuchy agresji i nadal mu towarzyszyły.

Freud dowodzi nieświadomym podziałem budżetu małpy na miłość do własnej grupy i agresję wobec grupy zagranicznej. Wyjaśnia to jako segregację libidynowskich i agresywnych instynktów. Nienawiść zbiorowa przekształcona ze strachu społecznego to nienawiść psychologiczna do przedmiotu, który najpierw może stać się obcym, potem wrogiem, a w końcu ofiarą. Bo podobnie jak w dziedzinie seksualności są również instynkty agresywne. Są one wprowadzane w życie przez wyobraźnię. Kluczowym zdaniem w dialektyce Oświecenia jest to, że wróg jest wybrany i już uważany za wroga. W ten sposób projekcja obrazu wewnętrznego na obraz zewnętrzny jest odbijana i przejawia się w przemocy.

Opisując stan psychiczny antysemitów lub ich destrukcyjne procesy, można powiedzieć, że stosowane mechanizmy mogą mieć konstrukcje obrazu wroga w wyniku patologicznych obrazów. Ksenofobia nosi cechy urojenia, za tym złudzeniem kryją się lęki, zniekształcenia percepcji, które mogą nawet prowadzić do utraty rzeczywistości. Antysemita określa się przynależnością do wyższej rasy lub grupy.

Inne grupy, rasy lub narody nie są z nimi powiązane

Z psychoanalitycznego punktu widzenia mechanizmy te opierają się na wczesnodziecięcym trybie archaicznej nienawiści, która ma swoje źródło w niechcianym doświadczeniu.

Freud zauważa: "Źe nienawidzę i odradza z zamiarem zniszczenia wszystkich przedmiotów, które stają się dla niego źródłem niechcianego doświadczenia". (Pohl 2006, s. 56)

Podsumowując, nienawiść wobec Semitów opiera się na projekcji, którą można prześledzić poprzez wczesne rozszczepianie się pomiędzy dozwolonym i zabronionym oraz na odpychaniu własnych wewnętrznych impulsów, które stają się przyczyną niechęci.

Klein, Freud i Adorno dają podobne wyjaśnienia dotyczące procesu projekcji. W ten sposób agresywna relacja obiektowa jest postrzegana jako oryginalna forma i model. Proces ten opisywany jest jako dynamika zagrożenia wewnętrznego i zewnętrznego. Dzieje się to w wyniku uszkodzeń we wczesnych fazach rozwoju. Te etapy rozwoju podmiotowości nazywane są parano Simmel zauważa: "Podkreślam jeszcze raz: indywidualny antysemita nie jest psychotą - jest normalny. Dopiero gdy dołącza do grupy, gdy staje się częścią masy, traci pewne cechy stanowiące normalność, a tym samym przyczynia się do stworzenia masowego złudzenia, w które wierzą wszyscy członkowie grupy" (Simmel 2006, s. 68).

Le Bon odkrył, że współczesny człowiek masowy znajduje się w fazie rozwoju, ponieważ również poprzez te masy powstaje masowa dynamika, która destrukcyjnie istnieje w tle.

Le Bon reaguje ze strachem i pogardą, ponieważ nie rozpoznał głębokich przyczyn tego zjawiska, co Freud później wyjaśnił. Mianowicie, życie ludzkości, naszej cywilizacji, jest w skrajnym niebezpieczeństwie. Innym problemem było to, że jednostka tej masy nie może odnosić się do swojego życia psychicznego. Każdy oczekuje miłości, ale nawet to nie jest już możliwe i nie ma możliwości realizowania destrukcyjnych aspiracji wywołanych niepowodzeniem.

Le Bon uważa, że jednostka nie ma skłonności do życia jako jednostka, ale rezygnuje z ego, by żyć w masach. Może to być powodem, by doprowadzić do zniszczenia cywilizacji. Ta adaptacja jest pseudoadaptacją utrzymywaną przez różne mechanizmy ucieczki. Umożliwia utratę rzeczywistości.

Le Bon mówi, że w masach jednostka odda swoją odpowiedzialność. W ten sposób deklaruje, że jednostka superego poddaje się posłuszeństwu wobec mas. Znowu staje się dzieckiem, które obawia się jedynie zewnętrznej przemocy rodziców. Ponadto Le Bon uważa, że

połączenie ego w grupę umożliwia mu przewyciężenie jego prawdziwej niemowlęcej bezsilności wobec rzeczywistości. Daje mu to wolność i moc dorosłego człowieka. Z pomocą masowej psychozy powraca do rzeczywistości, z której kurczy się indywidualny psychotyk. Le Bon opisuje dalej, że myślenie i działanie człowieka masowego znajduje się całkowicie pod wpływem nieświadomych procesów pierwotnych. Powód jest wyłączony.

Szacuje się, że relacja między jednostką a zbiorowością jest utrzymywana przez patologiczne złudzenie. Psychoanalityczne badania nad kształtowaniem postaci pokazują, że idee irracjonalne są w harmonii z irracjonalnymi impulsami do działania, które pomagają jednostce odkryć na nowo równowagę psychiczną. Zbiorowy charakter wspólnoty, jej cywilizacja, podlega również zaburzeniom psychopatologicznym, które wytwarzają antysemityzm jako irracjonalne zjawisko masowe. Antysemityzm jest psychopatologicznym zaburzeniem osobowości, powrotem do ontogenetycznego i filogenetycznego etapu rozwoju. Nienawiść rządzi stosunkiem do środowiska. Generuje antysemityzm wraz z innymi stanami chorobowymi.

PA. potwierdza, że antysemityzm jest patologicznie patologiczny. Poprzez irracjonalne pomysły połączone z irracjonalnymi impulsami do działania, próbujesz przewyciężyć swoje patologiczne zaburzenia i odzyskać równowagę psychiczną. Freud mówi, że w cywilizacji....

irracjonalne impulsy działania potrzeby jednostki służą zaburzeniom patologicznym.

Zbiorowy charakter wspólnoty, jej cywilizacja, podlega również zaburzeniom psychopatologicznym. To patologiczne podobieństwo jednostki i zbiorowości powoduje wzmocnienie i przywiązanie, ukierunkowaną nerwicę, masową psychozę i urojenia. Identyfikacja rzutowa w Kleinie: wyraźnie widać, że poszczególne części "ja" są rozdzielane i rzutowane na inną osobę. Istnieje nieświadomy mechanizm obronny, część wydzielona jest zwracana i prowadzona zaborczo.

Projekcja Freuda

Freud uważa, że osoba, która cierpi na nerwicę lub urojenia, kieruje wszystko w sobie na innych. Nie jest świadomy, że sam jest chory, myśli, że inni są chorzy. Projekcja ta

występuje przede wszystkim w paranoi, a także w normalnych formach myślenia, takich jak wiara. Antysemita nie widzi siebie jako chorego, nigdy nie będzie szukał terapii.

Kolektywy opowiadają się za jednostką w swojej propagandzie, wspólnym interesie jako związek na rzecz politycznych władców. Poczucie obowiązku jednostki jest eliminowane w masach, odpowiedzialność jest przenoszona na lidera lub na kolektyw. Własna osobowość jest wzmacniana przez masy, ale w rzeczywistości nie jest to zdrowy wzrost pewności siebie. Rzeczywistość jest doświadczana jako iluzja.

Żadna osoba nie jest skłonna wziąć na siebie odpowiedzialności za to, co się dzieje. Korzyści: ci, którzy sami są nękani uczuciami niższości, przekształcają je w uczucia władzy w kolektywie. Perspektywa poprawy sytuacji życiowej pozwala jednostce stać się naśladowcą w nadziei na poprawę swojej sytuacji społecznej. Poprzez wspólnotę, osłabione ja człowieka zostaje wzmocnione.

Aby postrzegać antysemityzm jako czystą neurozę masową, jest on zbyt mały, neurotyczny człowiek nigdy nie może tworzyć grupy. Tylko krótka adaptacja do zbiorowości może mieć miejsce. Neurotyka nie może ani wytworzyć, ani utrzymać przy życiu zjawiska masowego.

Irracjonalność antysemityzmu

Dlaczego antysemityzm jest antysemityzmem? jako symptomatologia patologiczna, która niszczy ziemię, na której się rozwinęła. Antysemityzm jest złośliwym wrzodem na ciele cywilizacji. Jeśli przyjrzeć się różnym oskarżeniom wobec Żydów, można zauważyć, ku niezadowoleniu antysemitów, jeśli chodzi o żydowskie cechy charakterystyczne, że Żydzi wolą wykorzystywać raczej swoją psychiczną niż fizyczną moc, ponieważ ich intelekt jest lepiej rozwinięty niż ich budowę ciała.

Żydzi dominują w zawodach, w których zdolność intelektualna ma kluczowe znaczenie. Antysemityzm z pewnością nie jest w stanie wyjaśnić tej pozytywnej myśli. Jeśli przyjrzymy się historii, dowiemy się, że wspomniane cechy osobowości nie są przyczyną, ale wynikiem antysemityzmu. Żydowski składał się z wojowników, chłopów i myślicieli, a także innych grup narodowościowych, dopóki nie został pozbawiony prawa do korzystania ze swoich sił fizycznych w walce o samoobronę w wyniku rozproszenia prawa.

Niewolili go i zmuszali ludzi do życia bez ziemi uprawnej. Twierdzono, że Żydzi nie doceniają swojej ojczyzny, że mają wszystkie pieniądze w kraju, że chcą zajmować wszystkie najwyższe stanowiska w wyższych zawodach. Stanowiska rządowe zdecydowały, że Żydzi nie zostaną przyjęci jako profesorowie uniwersyteccy. Wykluczeni z wojska, nie mogą zostać oficerami. Legalizowane przez rząd, ich firmy były bojkotowane.

Kiedy antysemickie afekty zostały oddzielone od współczesnych idei cywilizacyjnych, miała miejsce bezlitosna, całkowita fizyczna zagłada Żydów. Nieracjonalność antysemityzmu przejawia się w oskarżaniu Żydów jako przestępców. Erotyczny instynkt miłosny ochrony gatunków i destrukcyjny instynkt pożerania nienawiści w celu samozachowawczym: "Nie tylko nasi przodkowie byli kanibalami; wszyscy wchodzimy w życie z instynktem pożerania nie tylko pożywienia, ale wszystkich przedmiotów, które sprawiają nam trudności. Zanim dziecięca jednostka nabyte umiejętności kochania, dominuje w niej prymitywna relacja nienawiści do swojego otoczenia" (Simmel 2006, s. 65) "Agresywne niszczenie jest prymitywnym prekursorem procesu psychicznej represji. Proces regresji postępuje wraz ze zniesieniem barier represji.

W wyniku zniesienia represji nieświadomy materiał może przeniknąć do świadomego "ja". W ten sposób ego zostaje poddane irracjonalnemu światu wewnętrznemu duszy. Represja jest regresywnie zastępowana destrukcyjną agresją. W miarę pogarszania się stanu psychotycznego systemu ego, superego stopniowo poddaje się ego. Wyjaśnia to, dlaczego ego nie może już orientować się na rzeczywistość i traci zdolność rozróżniania między zewnętrzną rzeczywistością obiektów a wewnętrzną, irracjonalną rzeczywistością psychiczną. Obrazy, które zamieszkują świat psychotyczny, mogą być adoptowane przez rodziców.

W konflikcie ego załamuje się, ponieważ nie jest w stanie rozwiązać konfliktu ambiwalencji z rodzicami. Od wieków nie nastąpiła zmiana zachowań antysemickich. Ani standardy etyczne, ani struktury społeczne epoki nie przyniosły żadnej poprawy. Zachowanie antysemickie zawsze pozostawało takie samo na korzyść niemieckich antysemitów. Nie można sobie wyobrazić, że taka izolacja nadal panuje w Niemczech i Austrii. Obserwatorom udało się ustalić, że w wyniku II wojny światowej antysemityzm rozprzestrzenił się na wszystkie kraje.

Taki antysemityzm pojawił się również w USA w pewnych ramach społecznych. Żydzi nie byli zintegrowani ze społeczeństwem, ale byli ograniczeni w swojej działalności i formie istnienia. Zostali wydaleny przez niektóre kluby, uniwersytety i kolegia. Była to reakcja na

masową imigrację Żydów pod koniec XIX wieku, kiedy to miliony Żydów z różnych krajów europejskich, takich jak Rumunia, Polska i Rosja, uciekły do Stanów Zjednoczonych. Podczas II wojny światowej niemiecki antysemityzm nabrał kształtów. Rozprzestrzenił się on na coraz większy krąg ludności amerykańskiej, a im bardziej się rozprzestrzeniał, tym bardziej irracjonalne stawało się zniesławienie Żydów.

Pojawiła się cała seria oskarżeń: Żydzi rozpoczęli wojnę, Żydzi zostali obwinieni za ograniczenia narzucone przez stan wyjątkowy, są odpowiedzialni za korupcję, np. na czarnym rynku itp. Co więcej, antysemityzm odróżniał obywateli amerykańskich od Żydów. Jest możliwe, że ta nowa forma antysemityzmu pochodzi częściowo ze źródeł neonazistowskiej organizacji propagandowej w tym kraju.

Tutaj można zadać pytanie, dlaczego taka propaganda odnosi sukces w Ameryce i dlaczego rozprzestrzenia się teraz, gdy wojna się skończyła?

Znalezienie odpowiedzi na to pytanie ma ogromne znaczenie dla psychoanalizy. Antysemityzm jest nie tylko niebezpieczeństwem dla Żydów, ale także niebezpieczeństwem dla tego kraju. Co więcej, jest to zagrożenie dla całej cywilizacji. Fakt, że Niemcy całkowicie zniszczyli swoich żydowskich obywateli i naznaczyły ich mianem hrabiego.

Literatura

- Pohl R (2006) Projection and Delusion. Adorno i psychologia społeczna w Polsce: Adorno i psychologia społeczna w Polsce.

Antysemityzm. W: Perels, Joachim (Ed.) (2006): Niech cierpienie będzie wymowne. Wkład w myślenie Theodora W. Adorno. Hanower

- Simmel E Antysemityzm and Mass Psychopathology, w: Simmel E (Ed.), Adorno T W, Berliner B, Fenichel O, Frenkel-Brunswik E, Nevitt Sanford R, Horkheimer M, Orr D W, Simmel E (1993) Antysemityzm, Fischer Taschenbuch Verlag Frankfurt am Main.

- Pohl R (2010) Antysemityczne złudzenie. Aktualne podejście do psychoanalizy patologii społecznej, w: Wolfram Sender, Guido Follert, Mihri Özdoğan (red.): Konstellationen des Antisemitismus. Badania antysemityzmu i praktyka pedagogiki społecznej, Wiesbaden: Wydawnictwo Nauk Społecznych VS

- Horkheimer M, Adorno T W, Elementy antysemityzmu - Granice oświecenia

Tekst II: Elementy antysemityzmu

z: "Dialektyka oświecenia - Fragmenty filozoficzne".

Univ. Prof. Dr. Andrawis